

בש"פ 6599/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 6599/17

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

לפני:
ה המבקש:

נ ג ד

פלוני המשייב:

בקשה להארכת מעצר בהתאם לסעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם),
התשנ"א-1996

תאריך היישיבה: ה' באלוול תשע"ז (27.8.17)

בשם המבקש: עו"ד נעימה חנאוי-כראמ

בשם המשייב: עו"ד איתן בן-נון

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מעצרו של המשייב החל מיום 5.9.2017 ב-45 ימים או עד למתן פסק דין בעניינו בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם מבין המועדים.

2. מכתב האישום עולה כי המשייב (קטין, שהיה באותה עת בן מעט מעל 17.5 שנים), נאשם נסף, ואחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, תקפו באכזריות את ג.א. באמצעות מקלות ומוטות ברזל, כשהם מכים בו בכל חלקי גופו ומסבים לו פצעות חמורות, לרבות שרירים מרובים בגולגולת עם דימומים תוך מוחיים (זאת בהמשך לאירוע מקדים, בו – בין היתר –

עמוד 1

ניפץ לאחר בקבוק בירה על ראשו של ה.צ. ובהמשך חיפש כסף בכיסו).

3. מתוך מעצר ראשוני שהתקבל ביום 8.3.2017 עולה כי בעניינו של הנאשם קיימים גורמי סיכון רבים (ובهم: מעורבות חזרת בפלילים; שימוש בסמים ובאלכוהול; וחוסר הבנה ביחס למצבו ולצריכיו), ולהערכת השירות המבחן קיים סיכון גבוה להמשך מעורבותו בפלילים. צוין כי הוריו של הנאשם אינם יכולים להיות גורם סמוכתי עבורו. נוכח כל אמור לעיל, לא ניתנה המלצה לשחרור לחילופת מעצר. עוד צוין כי הנאשם הבahir כי הוא מתנגד לשילובו בחילופת מעצר מסוימת, עד מהה חזר בא כוחו בדיעון מיום 7.5.2017. ואולם, שהבahir המשפט, בדיעון מיום 9.5.2017, כי הוא שינה עמדתו בעניין דן הוא נשלח שוב לשירות המבחן על מנת שזה יבחן אפשרות שחרור לחילופת מעצר מסוימת. ביום 24.5.2017 התקבל התסcker המשפטים בו נקבע שה הנאשם אינו מגלה כל מוטיבציה להשתלב בטיפול, ומשכך לא ניתנה המלצה לשחרור לחילופת מעצר מסוימת.

4. לשיטת התביעה, העברות המוכיחות ל הנאשם מעמידות על מסוכנותו הגדולה לציבור המצדיקה את הארכת מעצרו. נטען כי קמה נגדו עילית מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, שכן קיים חשש ששחררו לחילופה יסקן את בטחון הציבור. מסוכנות הנאשם נלמדת גם מעברו הפלילי המכוביד (הכול רשותה בעבירות של שוד; תקיפה לשם גנבה; החזקת סכין; הפרעה לשוטר; והפרת הוראה חוקית). לבסוף נטען, כי להערכת התביעה פרשת התביעה בשלושת דינויי ההוכחות שנקבעו עד לתחילת חדש אוקטובר.

5. לטענת הנאשם הגיעו נקודות האיזון המצדיקה שחרור לחילופה, זאת בהתחשב – בין היתר – בחילוף הזמן מאז האירוע; בעובדת היותו של הנאשם קטין; חלקו הקטן יותר בארועים המתווארים בכתב האישום; והעובדת שזהו לו מעצר ראשון, מה שיש בו כדי להוות גורם מרתייע.

בא כוחו המלומד ביקש ללמידה מהחלטתו של הנאשם לנשיאה (בדימ'ו), השופט א' רובינשטיין, בבש"פ 12/126 פלוני נ' מדינת ישראל (16.1.2012) לעניין מרשו.

6. אכן; הלכה פסוכה היא כי על בתיה המשפט לפעול בהזרות יתרה כל אימת שעסוקין בהארכת מעצרו של נאשם קטן. ואולם, לטעמי, שעה שעסוקין בקטין כמו זה שלפני – שהינו בעל עבר פלילי; שאינו מגלה מוטיבציה שיקומית; שהסתיג תחילה אפשרות המעצר המוסדי; ושבשני תסקרים של שירות המבחן לא ניתנה המלצה לשחרור לחילופה (בין ביתית ובין מסוימת) – אין "קטינותו" מטה את הCPF לטובת שחרור לחילופה או מעצר בפיקוח אלקטרוני.

7. הבקשה מתתקבלת איפוא.

ניתנה היום, ה' באלו התשע"ז (27.8.2017).

